

Textul-cheie: Alege unul dintre textele de la secțiunea pentru miercuri a lecției. Scrie-l aici și memorează-l în săptămâna aceasta.

▶ _____

START

El a făcut Pământul

Pământul este o sferă gigantică, aproape rotundă, care are o masă de aproximativ 6×10^{21} t, adică 6 urmat de 21 de zerouri! Raza acestui glob uriaș este la ecuator de 6 376,1 km, iar suprafața sa, din care două treimi sunt acoperite de apă, de mări și de oceane, cealaltă treime fiind uscatul, este de 510 101 000 km².

Pământul are nu doar dimensiunile cele mai potrivite, ci și alcătuirea cea mai potrivită pentru dezvoltarea vieții omului. Aceasta este încă o dovadă a faptului că a fost făcut după planul unui Dumnezeu înțelept și plin de iubire.

Pământul are și un înveliș de gaze – aerul pe care îl respirăm – numit atmosferă. Atmosfera este mai mult decât o „haină de protecție”, care apără Pământul de frigul cosmic și îi păstrează temperatura; ea este și un minunat ecran de protecție împotriva razelor și radiațiilor care ar dăuna formelor de viață de pe Pământ. Atmosfera Pământului are o compoziție formată în principal din azot și oxigen. Procentele sunt: azot – 77%, oxigen – 21% și alte gaze – 2%. Viața nu ar fi posibilă în cazul în care proporțiile s-ar schimba chiar și cu puțin. Dacă procentul de hidrogen din aer ar atinge 35%, întreaga vegetație terestră ar arde spontan! Nici proporția de oxigen nu poate suferi fluctuații foarte mari. Comparativ cu alte planete ale Sistemului Solar, ce conțin în atmosfera lor azot și oxigen într-o proporție redusă, se poate afirma, fără greșală, că această compoziție a aerului este un eveniment cu totul excepțional.

Carbonul este un alt compus esențial pe Terra. El face parte din tripleta speciilor atomice cu ponderea cea mai mare într-un organism viu (celelalte fiind hidrogenul și oxigenul). Carbonul are o contribuție majoră la construcția materiei vii. Este greu de imaginat că viața ar putea să existe fără carbon. Importanța acestuia se poate vedea și în cazul

dioxidului de carbon, care trece din atmosferă în apă; se fixează prin depuneri solide pe fundul mării, intră în scoarța terestră, unde este retopit și împins din nou la suprafață, intrând în compoziția atmosferei. Pământul ține la dispoziție în atmosferă o cantitate de dioxid de carbon și un „stoc de rezervă” în adâncul oceanului. Când e prea cald, rezerva de dioxid de carbon e transportată și depozitată prin intermediul precipitațiilor în stocurile din adânc. Rezervele de pe fundul mării vor fi disponibile mult mai târziu, pentru că mecanismele care duc la consumul lor se produc mult mai încet. Însă absența unei cantități semnificative din atmosferă, pentru un timp mai îndelungat, diminuează efectul de seră de la sol, determinând scăderea temperaturii.

Solul este astfel alcătuit pentru susținerea vieții. Acesta oferă ancorare rădăcinilor, reține apa îndeajuns ca plantele să se poată folosi de ea și stochează nutrienții care mențin viața – în lipsa acestor calități, Pământul ar fi la fel de steril ca planeta Marte. Solul este mediul de viață pentru nenumărate microorganisme, ce desfășoară multiple transformări biochimice, începând de la fixarea azotului atmosferic până la descompunerea materiei organice a organismelor moarte. Solul adăpostește animale microscopice, dar și râme, furnici și termite. De fapt, o mare parte a biodiversității terestre se găsește în sol, și nu deasupra lui. Toată această activitate biologică contribuie la „fabricarea” solului: solul nu există fără viață și nici viața nu poate exista fără sol – încă o dovadă a înțelepciunii nemărginite a lui Dumnezeu.

Iată părerea mea

► Tuturor ne place să ni se dea voie să luăm singuri hotărâri. De fapt, aceasta înseamnă să facem alegeri. Uneori este greu să iei o hotărâre, alteori este foarte ușor. Scrie pe rândurile de mai jos două hotărâri „ușoare” pe care le-ai luat azi.

1. _____
2. _____

► Ai avut de luat și o hotărâre pe care ți-a fost greu să o iei? Poate nu chiar azi, să zicem de săptămâna trecută încoace. Trece-o pe rândul de mai jos.

► Și Dumnezeu face alegeri, iar când a creat universul, a avut de făcut multe alegeri, dintre care unele foarte dificile.

► Notează pe rândurile următoare una dintre deciziile dificile pe care le-a avut de luat Dumnezeu la crearea universului!

► Sunt și persoane care se gândesc că ar fi fost mai bine dacă Dumnezeu nu le-ar fi oferit ființelor create libertate de alegere. Astfel de persoane argumentează că, în lipsa unei astfel de libertăți, răul nu ar mai fi apărut, iar oamenii nu ar mai fi suferit atât de mult de-a lungul a mii de ani. Tu ce părere ai? Crezi că această opțiune ar fi fost mai bună? De fapt, din punctul tău de vedere, la ce este bună libertatea de alegere?

Ce încearcă ei să spună?

Oameni diferiți, păreri diferite. Unele dintre citatele de mai jos reprezintă păreri ale cetățenilor Împărăției lui Dumnezeu; altele poate că nu sunt. Observi deosebiri? Cum se raportează aceste afirmații la ceea ce spune Dumnezeu în Cuvântul Său? După ce vei parcurge textele din secțiunea „Dumnezeu spune...” a lecției, notează declarația care transmite convingerea ta. Pregătește-te să te autocitezi la Școala de Sabat.

- *„Alegerile sunt balamalele destinului.”* – Edwin Markham, poet american
- *„Pentru mine, succesul reprezintă alegere și oportunitate.”* – Harrison Ford, actor
- *„Destinul nu este legat de noroc, este mai degrabă legat de alegere. Nu este un lucru pe care trebuie să îl aștepți, este mai degrabă un lucru care trebuie realizat.”* – William Jennings Bryan, politician american
- *„Dumnezeu ne-a dat puterea de a alege liber; ne-o putem exercita, căci este a noastră. Noi nu ne putem schimba inimile, nu ne putem controla gândurile, pornirile, afecțiunile. Nu ne putem face pe noi înșine curați, potriviți pentru serviciul lui Dumnezeu. Dar putem alege să-l slujim lui Dumnezeu, Îi putem da voința noastră; atunci va lucra în noi voința și înfăptuirea după bunul Său plac. Astfel, întreaga noastră fire va fi adusă sub controlul lui Hristos.”* – Ellen White, autoare inspirată
- *„Alegerile bune aduc adevărata fericire.”* – Maryan Jessen, scriitoare creștină
- *„În darul fără egal al Fiului Său, Dumnezeu a înconjurat lumea întreagă cu o atmosferă de har, tot așa de reală ca și aerul care înconjoară globul pământesc. Toți aceia care aleg să respire această atmosferă dătătoare de viață vor trăi și vor crește până la statura de bărbați și femei în Isus Hristos.”* – Ellen White, autoare inspirată

Ce importanță are pentru mine?

- ▶ Dumnezeu a ales să creeze și alte ființe cu care să Se bucure de căldura unei relații de iubire și părtășie. Astfel S-a hotărât să creeze îngerii și celelalte ființe cerești. Apoi Dumnezeu a hotărât ca ființele create să poată face și ele alegeri și să asculte de El din iubire, nu pentru că sunt programate să asculte, ca niște roboți.
- ▶ Dar Lucifer a făcut o alegere greșită (**Isaia 14:12-15; Ezechiel 28:12-17**), iar Dumnezeu a fost pus în fața unei situații foarte dificile. Să-l nimicească pe Lucifer și astfel să pună capăt răului sau să-l lase să continue cu ce își pusese în gând? Dacă ar fi ales să-l nimicească pe Lucifer, iubirea celorlalte ființe create s-ar fi transformat în teamă. Așa că Dumnezeu a ales să-i îngăduie lui Lucifer să meargă înainte pe calea pe care și-o alesese, să-și urmeze planul, chiar dacă urmarea avea să fie un dezastru. În cele din urmă, Lucifer a fost alungat din cer și împreună cu el o mulțime de îngeri care făcuseră aceeași alegere. Dacă vrei să înțelegi mai bine aceste lucruri, citește capitolul „De ce a fost îngăduit păcatul?” din *Patriarhi și profeți*.

- ▶ Planul lui Dumnezeu pentru Adam și Eva includea și posibilitatea lor de a alege. Din nefericire, nici ei n-au făcut o alegere bună (**Geneza 3:1-13**).
- ▶ Adam și Eva au ales să nu asculte de Dumnezeu. Consecințele acestei alegeri sunt suportate și astăzi. De ce a permis Creatorul această neascultare? Răspunsul este simplu. Relația dintre El și ființele create – în intenția lui Dumnezeu – trebuia să fie una bazată pe ascultare, respect și dragoste. Or, o astfel de relație nu putea să existe decât în condițiile în care oamenii aveau posibilitatea de a alege să asculte sau nu. Dacă Dumnezeu Și-ar fi folosit puterea pentru a-i constrânge în vreun fel, dragostea nu ar mai fi fost posibilă.

Dumnezeu spune...

- ▶ **Proverbele 3:13-15**
„Ferice de omul care găsește înțelepciunea și de omul care capătă pricepere! Căci câștigul pe care-l aduce ea este mai bun decât al argintului, și venitul adus de ea este mai de preț decât aurul; ea este mai de preț decât mărgăritarele, și toate comorile tale nu se pot asemui cu ea.”
- ▶ **Iosua 1:8**
„Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale și atunci vei lucra cu înțelepciune.”
- ▶ **1 Cronici 28:9**
„Și tu fiule, Solomoane, cunoaște pe Dumnezeu tatălui tău și slujește-l cu toată inima și cu un suflet binevoitor; căci Domnul cercetează toate inimile și pătrunde toate închipuirile și toate gândurile. Dacă-L vei căuta, Se va lăsa găsit de tine; dar dacă-L vei părăsi, te va lepăda și El pe vecie.”
- ▶ **Psalzii 1:1-2**
„Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși și nu se așază pe scaunul celor batjocoritori! Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului și zi și noapte cugetă la Legea Lui!”
- ▶ **Proverbele 9:7-9**
„Cel ce mustră pe un batjocoritor își trage dispreț, și cel ce caută să îndrepte pe cel rău se alege cu ocară.”
- ▶ **Proverbele 14:6**
„Batjocoritorul caută înțelepciunea și n-o găsește, dar pentru omul priceput, știința este lucru ușor.”
- ▶ **Proverbele 15:14**
„Inima celor pricepuți caută știința, dar gura nesocotiților găsește plăcere în nebunie.”
- ▶ Vezi și: **Romani 11:5; 2 Petru 1:10.**

Ce îmi spune acest lucru?

► Dumnezeu i-a creat pe Adam și Eva ca să fie fericiți și nădăjduia, desigur, că ei vor alege să urmeze sfaturile Lui. Dar ei au ales să asculte de Satana și au avut de suportat urmările. Dumnezeu a fost pus din nou în fața unei alegeri – ce să facă de-acum cu oamenii, cum să îndrepte teribilele urmări ale greșitei lor alegeri? Ce bine că Dumnezeu a dorit ca oamenii să mai aibă încă o ocazie de a alege! **Ioan 3:16-17** ne vorbește despre minunata iubire a lui Dumnezeu. Datorită ei, oricui i s-a oferit posibilitatea unei noi alegeri.

► **2 Petru 3:9** vorbește despre alegerea pe care Dumnezeu speră să o facem noi. Încearcă să descifrezi cuvintele de pe rândurile de mai jos. Este vorba de ultima parte a versetului, numai că textul trebuie citit ca în ebraică, de la dreapta spre stânga și, tot ca în ebraică, lipsesc vocalele (ca să-ți fie mai ușor, sunt lăsate spații libere pentru vocale). Scrie ce ai reușit să citești. Verifică apoi cu Biblia.

._T_N_ _C_P _L _N_V _S _T_T _C
 R _P _N _S L_N_ _C_N _C
 _TȘ_R_D ...L_NM_D

► Uneori, când ni se cere să facem o alegere, ni se pare foarte simplu, totuși urmările arată adesea că nu era chiar așa de puțin importantă cum părea. Este important să ne gândim serios la deciziile care hotărăsc destinul nostru veșnic. Pentru că o singură hotărâre nechibzuită ne poate costa viața veșnică.

► Când influențează și viața altora, decizia pe care trebuie să o luăm este de două ori importantă: o dată pentru viața noastră și apoi pentru viața celorlalți.

► Nu uitați, alegerile bune aduc adevărata fericire!

Cum se întâmplă?

► Cu ani în urmă, am călătorit spre un sat dintr-o provincie din sudul Indiei. O vreme, drumul a fost bine „trasat” de urmele lăsate de carele trase de boi, singurele vehicule de pe acolo. Eram cu o mașină veche, un Austin englezesc cu motor puternic.

Am ajuns într-un fel de vale pustie, care se umpluse cu apă de la ultimele ploii. Urmele lăsate de roțile carelor intrau în balta aceea și ieșeau pe la capătul celălalt. Ne-am oprit să hotărâm ce e de făcut. Nu era ușor să ocolim balta, pentru că terenul era nisipos și presărat cu tufișuri și pomișori. Părea mai simplu să o luăm prin apă. Ne-am gândit să intrăm să vedem cât de adâncă este apa și dacă terenul este destul de solid, dar cineva a spus: „Carele au trecut, ce să ne mai batem capul?” Și am pornit prin apă.

Am înaintat vreo șase metri și apa era deja destul de adâncă încât să intre la motor, care s-a oprit, și apoi și în mașină. Acum aveam de ce să ne batem capul! Unul dintre noi s-a întors la satul dinainte – vreo opt kilometri de mers pe jos – și a venit cu doisprezece oameni. Aceștia au tăiat crengi lungi și groase, pe care au ridicat mașina și au reușit să o scoată. După mai bine de o jumătate de oră, când am văzut-o așezată din nou pe pământ uscat, am curățat motorul, am uscat cum s-a putut instalația electrică și am spus „Doamne, ajută!” când am răsucit, cu teamă, cheia în contact. Ce ușurare am simțit când am auzit motorul cel vechi huruind din nou!

Nu știam însă că vreun bolovan de pe fundul apei ori crengile cu care fusese ridicată mașina ne făcuseră o fisură prin care pierdeam uleiul de la motor! Când aproape ajunseserăm la destinație, am auzit zgomote ciudate, prin care motorul ne anunța că „se gripase”. Pistoanele, care ar fi trebuit să fie protejate de uleiul pe care noi îl pierduserăm pe drum, s-au sudat de locașurile prin care ar fi trebuit să alunece cu ușurință. Am trudit din greu șase zile ca să facem mașina să se urnească din nou. Când ne-am întors la sediul misiunii, a fost nevoie de o reparație capitală.

O singură hotărâre nechibzuită ne-a întârziat călătoria cu o săptămână, ne-a costat sute de rupii și ne-a avariat serios mașina, deși, în momentul în care am luat hotărârea aceea, totul părea simplu – să trecem de-a dreptul printr-o amărâtă de băltoacă, în loc să pierdem vremea, căutând un drum mai bun.